

Prejemniki listov: --
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . 5—
 Četrt leta . . . 2-50
 Mesečno . . . 1—
Zunaj Avstrije: ---
 Celo leto . . . 15—
Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vin.
 od 6 redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 --- popust. ---
„Straža“ izhaja v pon-
edeljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Rožarska ulica. 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopoldne.

Borba za Duklo.

Rusi zopet pri Dukli srdito napadali. — Naši odbili napade in ujeli 750 Rusov. — V Bukovini začasno mir. — Nemci potopili angleški parnik z 2000 vojaki vred. — Japonska mobilizira proti Kitajski. — Naši za kazen obstreljevali Belgrad. — Angleško-francosko brodovje brezuspešno obstreljevalo Dardanele. — Naše razmerje z Italijo in Rumunijo dobro.

Slovenski deželni poslanci.

Slovenski klub štajerskih deželnozborskih poslancev je imel dne 18. februarja v Mariboru sejo, v kateri je najprej podal načelnik, dr. Korošec, sliko položaja, kakoršen je nastal na Slovenskem Štajerju vsled znanih žalostnih dogodkov začetkom mobilizacije, ter konstatiral dejstvo, ki je najlepše spričevalo za politično zrelost slovenskega ljudstva, da se ni dalo izvabiti na pota, kamor so ga hoteli imeti obrekovalci, ampak je ostalo nepremično zvesto svojemu cesarju in udano Avstriji, v koje neodvisnosti in notranji pravični uredbi vidi naše ljudstvo zasiguran svoj verski, narodni in gospodarski obstoj. Da se je politična in nepolitična vzgoja slovenskega ljudstva od strani naših organizacij vršila v pravem duhu, nam dokazuje neprimerno junaštvo in brezpogojna zanesljivost Slovencev na bojišču, kar nas vse navdaja s ponosom in samozavestjo. Poslanec Rožkarju, kateri je tudi bil žrtev brezpredmetnega sumničenja in obrekovanja, je izrekel klub popolno zaupanje in ga zagotovil nespremenjeno visokega spoštovanja.

Na to poročila načelnik o gospodarskih zadevah. Glede delavskih moči je posređoval v ministrskem predsedstvu in poljedelskem ministrstvu ter dobil zagotovilo, da se bo skušalo dobiti za črnovojnike, ki niso v fronti, kratke dopuste in da bodo ljudske šole lahko prenehale s poukom, ako so otroci potrebni za delo. Tudi begunci in ujetniki, zadnji po 30 skupaj, bodo na razpolago.

Glede aprovizacije opozarja klub na dejstvo, da kmečko ljudstvo živi od moke, kakor mestno od mesa. Vsled tega se naj pri rekviriranju to upošteva kakor tudi število potrebnih delavcev, ki jih kmet preživlja skozi celo leto. Veliko živih potrebujejo tudi begunci na kmetih, zaradi tega se naj posređuje, da

jih ne dobivamo več, tem bolj ker jih je težko uporabljati pri našem kmečkem delu.

Glede podpor za zaostale je od vseh strani veliko pritožb in so se v tem oziru stavili primerni predlogi.

Slovenski klub obžaluje, da slovensko ljudstvo ni zastopano v nobenem gospodarskem svetu, ki so se ustanovili v Gradcu zaradi po vojski nastalih razmer za celo deželo, vsled česar sveti niso o naših razmerah dovolj poučeni, naša javnost ne o njihovih ukrepih. Tudi v tozadevnih okrajnih gospodarskih odborih manjka zaščitno zastopstvo našega ljudstva. Načelstvo se pooblasti, da radi tega stopi v stik z merodajnimi činitelji.

Vsi navzoči poslanci so se udeležili razprave o omenjenih predmetih.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 21. februarja.

Avstrijski prodiralni sunek v Bukovini in južnoizhodni Galiciji je dosegel izredno lep uspeh. Ruska armada, ki je bila pri Nadvornici in Kolomeji poražena, se je severno od teh mest skušala ustaviti avstrijskemu prodiranju. A daširavno je dobila močna ojačenja, se je morala vendar umakniti proti Stanislavu. Na ruski strani se v tem prostoru borijo 3 do 4 ruski kori.

Na črti Vyskov — Dukla so boji izredno srđiti. Rusi pritiskajo z veliko silo ob našo bojno črto, da bi jo predrli in dobili prosto pot proti Budimpešti. Iz novejših poročil je posneti, da naši napredujejo. Na tem delu bojišča stoji večina sloven-

kih polkov. Vojaški strokovnjaki so mnenja, da če se borba med Vyskovom in Duklo za nas ugodno razvije, bo Przemysl kmalu otet.

Ob Dunaju in Nidi so se pričeli novi boji.

Po zadnji Hindenburgovi zmagi ob Mazovskih jezerih se je ruska armada umaknila za reko Njemen. Nemci so dne 18. t. m. zasedli že mesto Tauroggen ob rusko-pruski meji. Nemške čete zasledujejo Ruse severo-zahodno od mesta Grodno. Severno od Visle se nemška armada močno zajeda v Rusijo. Južno od mesta Kolno je nemška armada vrgla Ruse proti mestu Lomža (severoizhodno od Varšave). Tako grozi Hindenburgova armada Varšavi tudi od severa.

Pred Varšavo nič novega.

Pred velikansko bitko v Karpatih.

Budimpešta, 19. februarja.

Budimpeštanski list „Pesti Naplo“ piše: Na celi karpatski bojni črti, dolgi 500 km, se bijejo že skoro 50 dni manjši boji, ki se, kakor se zdi, razvijajo sedaj v eno enotno, velikansko pomladansko bitko, ki bo odločilna. V dosedanjih velikih bitkah je bilo na obeh straneh opaziti enotno vodstvo, ki je porivalo množice vojaštva kakor kak stroj naprej. Toda tokrat, ko se bori skoraj vsak bataljon posebej, pride junaštvo posameznika zelo v poštev. Za vsak korak, za vsako gozdarjevo hišo in za vsako pristavo se borijo naše čete v divjem, krvavem naskoku, katerega odbijajo Rusi z istim junaštvom. Pri tem se opetovano prigodi, da so take majhne postojanke v teku 24 ur po trikrat menjale svojega posestnika.

LISTEK.

Moji doživljaji v vojski.

Iz dnevnika četovodja Franca Štrmšeka iz Konjic (iz severnega bojišča).

(Dalje.)

VI.

Dne 26. septembra smo dospeli v vas Rihwald pri mestu Gorlice. Tam se nastanemo. Za slučaj, da bi sovražnik silil za nami, se nam zapove, hrib pri vasi, ali boljše goro, utrditi.

Pijonirji so napravili cesto na goro, da so se zamogli topovi na njo potegniti. Mi smo si v 3 dneh napravili dobro utrjene rove na vrhu.

Dne 1. oktobra je bilo pri našem bataljonu prvo odlikovanje. Odlikovan je bil neki rezervni četovodja. Osnažili smo se ter nastopili. Poveljnik bataljona ima kratek in lep nagovor in potem pripne odlikovancu srebrno svetinjo II. vrste na prsa. Ta patrulovodja je imel to-le zaslugo: Dne 8. septembra je bil pridelen četni nekega kadeta. Četa je imela neko posebno nalogo. Kadet pade in odlikovanec dovrši nalogo sam.

Za tem smo še tri dni imeli mir.

Dne 4. oktobra, bil je težaven dan, pa že zopet odrinemo proti sovražniku. Že pred nami so ga druge čete v par krepkih napadih na celi črti zapodile v beg. Umikal se je tako naglo, da smo noč in dan marširali za njim. Puščal je topove za seboj. 40 jih

je zakopal. Dobili smo vozove in druge stvari. Ujeli smo cele bataljone skupaj.

Dne 12. oktobra so se pa ustavili in mi smo sedaj prišli v bojno črto pri reki San blizu mesta Jaroslav.

Rusi so se onstran reke zakopali, mostove so seveda vse v zrak spustili in porušili.

Naša divizija se nastani v neki vasi, ki je bila približno eno uro od reke San oddaljena.

Prvo noč je bilo veselo v tej vasi.

Kupili smo si veliko svinjo, katero smo potem kuhali in pekli ter jedli, da je bilo veselo.

Toda naše veselje nam zmotijo in skalijo ruski šrapneli. Ko so Rusi namreč zvečer zagledali naše luči in ognja, so nam takoj poslali svoje „prisrčne“ pozdrave.

Ravno sem obiral lep kos dobre pečenke, ko že priletijo prvi šrapneli.

Hitro pogasim ogenj in obiram svojo svinjeuno dalje v temi.

Drugi dan je moral naš bataljon ven iz vasi na poljske straže.

Jaz dobim povelje, iti s šestimi možmi k reki San na patruljo ter preiskati, kako je tam. Vzamem si torej šest dobrih mož, med njimi tudi svojega draga mi tovariša iz Dražje vasi pri Žičah, Retuznika. Gremo.

V eni uri dospemo v bližino reke, ki je pa z gostim vrbjem zarasla.

Počasi gremo, drug za drugim, s puško in bajonetom v roki proti reki, do katere nas vodi ozka zaječa stezica. Jaz rijem naprej, za menoj Ivan Retuznik. Pridemo do reke, seveda zelo previdno, ter

lahko opazujemo reko, ki je bila na istem mestu zelo deroča, ter tudi obrežje na drugi strani.

Takoj pa že tudi opazimo v grmovju na drugi strani reke rusko stražo pri ognju, ki si je kuhala kavo. Rusi pa so tudi nas opazili in že so sikale — krogle mimo naših ušes. Mi smo se seveda hitro pomotali na tla in iskali zavetja. Urni ste, ruski rjaki, sem dejal, ko smo bili na varnem, ali dobro streljati pa le ne znate, ker niste nobenega zadeli!

Sedaj ukažem, naj vsak posebej zleze nazaj do ceste ter tam mene počaka. Obdržim pri sebi samo Ivana. Tega je bilo sicer še malo strah, ker je bil v prvi v taki bližini sovražnika.

Zlezeva zopet nazaj na rob obrežja in hitro posproživa par magacinov v smeri proti ognju. Sedaj še dobi Ivan tako korajžo, da vsklikne: Francel, le dajva jih! Sel bi bil kar sam nad nje, ko bi ga ne bil jaz nazaj potegnili.

Za sedaj veva dovolj, sem rekel.

Šla sva in se združila z onimi štirimi. Vsi gremo v neko hišo, kupimo krompirja in ga si pustimo skuhati; zraven pa še kavo in še le potem gremo nazaj k stotniji.

Zvečer pove nekdo, da delajo Rusi most čez reko. Zopet pride povelje: Reka, oziroma obrežje se mora preiskati! Vprašam poročnika, če bo domo morali mi zopet iti, ki smo bili že zjutraj na poizvedovanju pri reki.

„Ja, dragi moj“, pravi poročnik, „ravno ta noč je naša naloga je zelo važna in vas pri tem nujno potrebujem!“

Kaj čem, moral sem iti zopet zraven.

(Dalje prih.)

Stokrat zavzeta in zgubljena postojanka.

Budimpešta, 19. februarja.
List „Budapesti Naplo“ piše: V središču karpatskih bojev napenjajo Rusi vse svoje sile. Tam na tisti bojni črti se nahaja višina, katero so Avstrije in Rusi že čez stokrat zavzeli z naskokom, in ravno vsled tega se ne more reči, je-li avstrijska, ali ruska, trdna last. Zdi se, da se razvijajo boji pri karpatskem prelazu Dukla, ki so vrata do Ogrske, v prilog Avstrije.

Krvave ruske izgube v Karpatih.

Milan, 19. februarja.
Vojni poročevalec lista „Sera“ javlja z bojišča: Ruske izgube v Karpatih so od časa, ko so Avstriji pričeli z napadalnim prodiranjem, največje in najkrvavejše v celi vojski. Avstrijski sunek v rusko bojno črto je Ruse popolnoma presenetil, in, ker niso bili pripravljeni, so Avstriji s svojimi topovi, strojnimi puškami in nenadnimi naskoki uničili po cele ruske polke. Sovražnikove izgube v ozemlju prelaza Dukle se cenijo nad 60.000 mož.

Bitka pri Kolomeji.

Budimpešta, 20. februarja.
List „Pesti Hirlap“ poroča: Na karpatski bojni črti trajajo hudi boji nadalje. Velik pomen poraza Rusov pri Kolomeji se razvija že iz tega, da napenjajo Rusi sedaj vse svoje sile, da bi si to važno železniško križišče zopet priborili nazaj, kajti ta železnica je za Ruse brezpogojno potrebna, ker prevažajo po njej vojaštvo za izhodno karpatsko bojno črto. Rusi so pa sedaj prisiljeni, da morajo prevažati vse svoje čete v smeri proti Stanislavu. Ruske čete, ojačene s temi rezervami, so napravile na naše čete, ki so prodirale iz Kolomeje proti severu, skrajno srdit napad. Borba je ljuta, Rusi spravljajo v enomer nove rezerve na bojno črto. Boji so se sedaj razvili na celi dolgi črti v eno samo veliko bitko, katere izid bo uplival na celo karpatsko bojno črto. Priznati se mora, da si Rusi z velikansko žilavostjo prizadevajo spraviti vojno srečo na svojo stran. Na ostali karpatski bojni črti pa pritiskajo avstrijske čete rusko vojno črto neprestano nazaj. Pri prelazu Dukla postaja dosedanja pritisk ruskih velikanskih čet vedno slabejši, tako, da homo mi v kratkem času gospodari na tej črti.

Boji pri Stanislavu.

Budimpešta, 19. februarja.
Budimpeštanski list „A Nap“ piše: Naše čete so s tem, da so zasedle mesto Kolomejo, dobile v svojih bojih v tem ozemlju veliko ulogo v prilog našim četam. Vest, da se Rusi umikajo tudi iz Stanislava in da nameravajo prepustiti to mesto Avstrijem brez boja, se ni potrdila. Rusi so pritegnili na južni strani mesta ojačen in se pripravljajo za nove boje. Naše čete so prodirale severno od Nadvorne in čez Kolomejo proti sovražniku in razvijajo se novi boji, kojih poteč je za nas ugoden. Naše armadno vodstvo postopa pri prodiranju zelo previdno. Oskrbna naših čet z živili in z drugimi potrebščinami je izborna in tudi dovoz municije se vrši v polnem redu.

V 14 dneh bo Przemysl otet.

Krakov, 19. februarja.
Iz oblegane trdnjave Przemysl je došlo poročilo, da ima posadka trdno upanje, da bo trdnjava Przemysl tekom dveh tednov rešena ruskega obleganja.

Ruska sodba o Przemyslu.

V Rusiji se veliko razmotriva o usodi Przemysla. V uradnih ruskih poročilih se omenja neprestani izpadi posadke. Ruski list „Ruskoje Slowo“ piše: „Pri nas se željno pričakuje padeč Przemysl. Eni pravijo, da že vlada v Przemyslu pomanjkanje, toda naši artileristi so že te dni obstreljevali nek avstrijski tren, obstoječ iz sedem vozov, v katere so bili vpreženi konji in ki se je hotel bližati trdnjavski utrdbi. Ker se pa tako malo šteti s konji, se ne more govoriti o pomanjkanju. Povsem abotno bi pa bilo, če bi se govorilo o kakem pomanjkanju vojnega gradiva v trdnjavi. V trdnjavi prve vrste, kakor je brez dvoma Przemysl, se kaj takega ne more pripetiti. In trdnjavski poveljnik je brezpogojno nadarjen general. Njegova železna volja in strokovna izobrazba sta mu že zdavna pridobili glas odličnega vojaka. Trdnjava se še more braniti na nedoločen čas in vsako govorenje, češ, da bo trdnjava kmalu padla, je pustolovska domišljija.“

Avstrijski konj zaplenil rusko strojno puško.

Z bojišča na Dunaj došli ranjeni avstrijski častnik pripoveduje sledečo zanimivo dogodbo: V karpatskih bojih se je konj „Erči“, ljubček nekega avstrijskega konjeniškega oddelka, tekom boja z Rusi, nenadoma odstranil z bojne črte. Zvesto žival še po končani bitki niso mogli najti in splošno se je mislilo, da je konj padel. Po preteku kakih osem dni je avstrijska konjeniška patrulja v bližini zaslišala veselo konjsko rezgetanje. In glej! Bila je kobila „Erči“, katero so naši že šteli med izgubljene. Kobila je veselo rezgetala, ko je opazila avstrijske konje-

nike in je v brzem diru priskakljala k patrulji. Iz njenega obnašanja so vojaki spoznali, da je žival izredno vesela, da je zopet našla svojo četo. „Erči“ pa ni prišla sama. Prinesla je seboj lep vojni plen. Na hrbtu je imela privezano — rusko strojno puško. Kobila je potem, ko je zbežala od svoje čete, zašla med Ruse, ki so jo polovili in jo uvrstili med konje za prevažanje strojnih pušk. „Erči“ pa z novo službo ni bila posebno zadovoljna in je nekega dne kar s svojim bremenom vréd zbežala iz ruske bojne črte k Avstrijem. Slučajno je našla zopet svojo četo, ki jo je bila pred enim tednom nezvesto zapustila. Naši konjeniki so sprejeli kobilo z velikim veseljem. Odslej pa uživa „Erči“ pri avstrijskih konjenikih še večji ugled, kakor poprej.

Pred novo velikansko bitko na Poljskem.

Budimpešta, 19. februarja.
Budimpeštanskemu listu „Pester Lloyd“ se poroča iz vojaških krogov: Zadnja poročila zaveznikov (Avstrije in Nemčije) potrjujejo vedno bolj mnenje, da se vrše na severnem bojišču dogodki, ki so iste velikanske važnosti, kakor je bila triidnevna bitka pri Lodzu in Limanovi. Sedajna bitka je brezdvomno največjo pozornost vzbujajoča doba v celi avstrijsko-nemško-ruski vojni.

Boj za Varšavo.

Kodanj, 19. februarja.
List „Aftenposten“ poroča iz Petrograda: Nemci od vseh strani korakajo proti Varšavi z namenom, da zberejo tam večje število svojih čet. Nemška armada, ki se nahaja na levi strani Visle, je začela ruske postojanke srdito napadati. Istočasno je avstrijska armada generala Dankla obnovila napadalno bojevanje ob Dunajcu in Nidi. Namen Danklovih bojev je, da se čim več ruskih čet pritegne na to črto in se ruska bojna črta kolikor mogoče zrahlja.

Nova ruska obrambna črta na Poljskem.

Dopisnik lista „Nationalzeitung“ na ruski meji je dobil iz zanesljivih krogov sledeče obvesilo: Rusko armadno vodstvo je najelo na tisoče delavcev, da izdelajo takozvano drugo obrambno črto v večjem obsegu, kakor dosedaj. Zlasti trdnjavi Kovno in Brešč-Litovski ojačujejo noč in dan z novimi utrdbami, in istotako trdnjavo Ivangorod. Kovno in Brešč-Litovski sta zanrta v obsegu 75 angleških milj in sicer za široke jarke in žične ovire in postavljajo v kratkih presledkih težke električne tokove. Posebno pri Brešču so bile pripravljene poplavljalne naprave, ki bodo zamogle spraviti pod vodo velike dele ozemlja. Domneva se, da pride v kratkem do umaknitve ruske armade. Ruski narod ima še vedno močno zaupanje v velikega kneza Nikolaja Nikolajeviča in generala Ruskega. Vse vesti, da bo veliki knez kmalu odstavljen, so izmišljotine. O kaki vojni utrujenosti med ruskim narodom ni opaziti nobenih sledi. Na carjevem dvoru obstoji majhna mirovna stranka, ki pa nima prav nobenega upliva. Njej pripada baje tudi carica, ki pa ne more prodreti, ker ji širši sloji ruskega naroda kot „Nemki“ ne zaupajo. V vseh večjih mestih Rusije se večbajo značne množine vojnih obvezancev, ki predstavljajo deloma zelo dober človeški material.

Nemci uplenili rusko vojno blagajno.

Kraljevec, 19. februarja.
Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da se nahaja med velikim vojnim plenom, ki je po bitki pri Mazovskih jezerih padel Nemcem v roke, tudi ruska vojna blagajna, v kateri se nahaja 250.000 rubljev. (En rubelj je 2.53 K.)

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Građec, 19. februarja.

Že v številki od zadnjega petka je naš dunajski dopisnik v uvodnem članku omenjal, da v sedanjem trenutku ni pričakovati posebnih dogodkov na avstrijsko-srbskem bojišču, niti od naše niti od srbske strani. To mnenje potrjuje tudi poročilo grškega poluradnega lista „Hestia“, ki poizve iz deloma uradnega vira, da so nameravane operacije proti Srbiji radi vremena zelo težavne, osobito ker poplavljaajo ozemlje Donava, Drina in Sava, ki jih ne morejo premostiti. Poročilo o veliki bitki pri Milanovcu je neresnično že zato, ker leži Milanovac v središču Srbije. Če se misli na kraj, ki leži nasproti Oršovi, se je mogel biti le artilerijski boj, ker je radi povodnji neizvedljiva premostitev Donave. Napad na Srbijo, če se sploh še misli nanj, se ne izvede še tako kmalu.

Srbi so obstreljevali avstrijski odprti mesti Zemun in Mitrovica. Avstriji so na to odgovorili z obstreljevanjem Belgrada in naznanili Srbom, da bodo na vsako tako obstreljevanje enako odgovorili.

Avstriji obstreljujejo Belgrad.

Poročilo avstrijskega generalnega štaba z dne 19. februarja se glasi:

Na južnem bojišču so Srbi zadnji čas opetovano obstreljevali s topovi odprta avstrijska mestaja ob naši meji. Tako je n. pr. srbska artilerija oddala 10. februarja na mesto Zemun okrog 10 streliv iz težkih topov. Srbske krogle so poškodovale v Zemunu več hiš, med temi tudi poslopje glavne pošte. Ranjenih je bilo več civilnih oseb in dva otroka ubita. Dne 17. februarja so Srbi na isti način obstreljevali slavonsko mesto Mitrovica ob Savi. Poveljstvo naše balkanske armade je nato določilo, da se mesto Belgrad za kratko časa obstreljuje s težkimi topovi. Pred mesto Belgrad se je tudi poslal posebni odposlanec, ki je v imenu našega armadnega poveljstva sporočil Srbom, da bodo Avstriji na vsako obstreljevanje avstrijskih odprtih mest odgovorili z ognjem iz težkih topov na srbska mesta.

Novi korni poveljnik v Sarajevu.

Iz Budimpešte se poroča, da je feldmaršallajtnant Vincenc Fox, bivši divizionar v Oseku, imenovan na mesto umrlega generala Appelna za kornega poveljnika v Sarajevu.

Francoske čete za Srbijo.

Kolin, 19. februarja.
Kolinskemu listu „Kölnische Zeitung“ se brzojavlja iz Curiha, da je dobil francoski general Pau, ki se je vrnil iz Rusije in se bo podal v Niš, nalog, da se mora prepričati o položaju v Srbiji. Francija hoče poslati dva armadna zbora Srbiji na pomoč. Na pomoč indijskih čet se ne more več dosti računati. Kakor se zdi, nameravajo Nemci vnovič prodirati proti trdnjavi Verdun. Vsled tega bodo morali Francozi opustiti nameravano prodiranje v Alzacijo. Čete pa, ki so bile za to določene, so prejele povelje, da morajo biti pripravljene na odhod v Srbijo.

Podmorski boji med Nemci in Angleži.**Angleški parnik z 2000 vojaki se potopil.**

Hamburg, 20. februarja.
Listu „Hamburger Nachrichten“ se poroča iz Stockholma:

Angleški parnik z 2000 angleškimi vojaki za francosko bojišče na krovu je bil v zalivu La Manche (med Anglijo in Francijo) z vojaštvom vréd potopljen.

List „Göteborg Aftonbladet“, ki je prejel to poročilo, jamči za zanesljivost vira.

Nemški podmorski čoln potopil angleški parnik.

Liverpool, 21. februarja.
Nemški podmorski čoln je potopil v Irskem morju pri otoku Anglesei angleški parnik „Cambaut“, ki je plul iz Cardiffa proti Liverpoolu, ne da bi ga bil poprej nato opozoril. Vsled razstrelbe so bili ubiti trije pomorščaki, dva sta utonila, ostali so pa bili rešeni.

155 angleških ladij se potopilo.

Frankobrod, 19. februarja.
„Frankfurter Zeitung“ poroča iz Londona, da je angleški častnik Gibson Bowles označil trditev angleškega državnika Churchilla, da je Anglija izgubila v dosednji vojski samo 63 ladij, kot neresnično. Bowles računa, da je Anglija do sedaj v boju z Nemci izgubila že 155 ladij.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 21. februarja.
Neuradna poročila z bojišča na Kavkazu pravijo, da so Turki zopet pričeli z napadalnim prodiranjem zoper Ruse. Bojevanje je sedaj nekaj tednov mirovalo, ker so vladali na celem kavkaškem bojišču veliki sneženi zameti.
Angleške in francoske bojne ladje zopet obstreljujejo Dardanele.
Iz Egipta in Mezopotamije ni novjših poročil.
V angleški Indiji se opaža močno vstaško gibanje mohamedancev zoper Angleže.

Angleži in Francozi obstreljujejo Dardanele.

Carigrad, 19. februarja.

Turški glavni stan uradno poroča: Danes zjutraj so angleške in francoske bojne ladje obstreljevale zunanje dardanelske utrdbе. Oddale so kakih 400 strellov, ne da bi dosegle kak znaten uspeh. Ranjen je bil samo en turški vojak, a še tisti le od kamene-ga klobca.

Turški glavni stan še dodatno poroča dne 19. februarja zvečer:

Osem angleških in francoskih oklopnih križark je obstreljevalo dardanelske utrdbе skozi sedem ur. Turške baterije v utrdbah pa vkljub temu niso uti-nile. Sovražnik je oddal skupno 600 strellov iz velikih topov. Tri sovražne križarke so bile poškodovane, in med temi admiralska ladja precej močno. Na turški strani sta bila ob koncu boja ubita en častnik in en vojak, en Turek pa je bil ranjen.

Domača in zunanja politika.

Kdaj se bo sklenil mir?

Če bi hotel kdo verjeti različnim francoskim in angleškim prorokom, bi trajala sedanja vojna še zelo dolgo. Angleški vojni minister se je celo izjavil, da se bo vojna meseca maja 1915 še le prav začela, da pa zna trajati tudi tri leta in da sploh ne bo končana, dokler ne bodo Nemci izpraznili Belgije, magari bi morala trajati 20 let. Na take besede ni dosti dati. Kdor hladno vso stvar preudari, spozna kmalu, da bo vojna trajala tako dolgo, dokler jo bodo prizadete države mogle denarno zmagovati in dokler ne bo ena vojskujočih skupin na kopnem in na morju popolno-ma premagana.

Francoski finančnik in bivši minister Guyot je glede denarne strani sedanje vojne izračunal slede-če: Če se vzame, da ima Nemčija 4.500.000 mož pod zastavami, Francija 4.000.000, Rusija 5.400.000 mož, Avstrija 3.500.000, Belgija, Angleška in Srbija sku-paj 1.500.000 mož, in če se vpoštevajo še tiste države, ki sicer ne vodijo vojne, pa so vendar svoje armade mobilizirale, potem je zdaj 18.500.000 mož pod zasta-vami. Stroški znašajo povprečno za moža na dan 12 K, torej skupno 220 milijonov kron na dan, 660 mili-jonov kron na mesec in 2960 milijonov kron na pol le-ta. Upoštevati je pa tudi zaslužke pri mezdah in pla-čah. Ti znašajo samo na Francoskem 3.600.000 kron; za vse države računa Guyot, da znaša proizvodna izguba 40.700.000 K. Če se konečno še računajo raz-lični izdatki, ki jih imajo države, preskrba beguncev, ujetnikov, po vojni povzročena škoda na poslopih in poljih, znašajo po Guyotu stroški za vojno v šestih mesecih 104.000 milijonov kron.

Če je ta račun utemeljen, potem ne moreta niti bogata Angleška in bogata Francija vzdržati 3 leta trajajoče vojne.

Drugi vzrok miru bi bila odločilna zmaga ene ali druge stranke. V ta namen je potrebno novih rezerv. Francija je po Guyotu že izčrpana, Angleška nima častnikov za izvežbanje vojaštva in sploh ne more toliko ljudi skupaj spraviti, kakor je nedavno pisal angleški lord Kitchener. Rusija pa s svojimi rezervami tudi ni dosti na boljšem, kakor Avstrija in Nemčija.

Sodi se torej, da bo vojna k večjemu trajala še pet mesecev, kar bosta Avstrija in Nemčija denarno lahko vzdržali in s svojimi boljšimi armadami kone-čno zmagali.

Italijanska vlada zoper vojsko.

Kolin, 20. februarja.

Italijansko časopisje smatra potek seje italijan-ske zbornice dne 19. februarja za dokaz, da je vlada zoper vojsko. Meni se, da se sedaj vrše pogajanja z vsemi skupinami vojskujočih se držav ter da bo vla-da še le takrat odločno nastopila, kadar bodo poga-janja sklenjena, ali pa v slučaju, če bi se popolnoma izjalovila.

Italijanski socialisti za mir.

Rim, 20. februarja.

List „Agenzia Stefani“ javlja: Parlamentarna skupina socialistov se je izjavila, da je dandanes še bolj kakor kedaj poprej dolžnost skupine, da se kar najodločnejše zoperstavlja posegu Italije v sedanji evropski spor.

Italijanski socialisti s štrajkom za mir.

Berolin, 18. februarja.

„Vorwärts“ poroča iz Milana: Milanska soci-jalno-demokratska sekcija je sprejela s 182 proti 125 glasovom naslednjo resolucijo: Prepričana, da se mora italijanski proletarijat praktično, energično in pozitivno upreti vsakemu poseganju Italije v evro-pejski konflikt, naroča milanska sekcija svojemu iz-vrševalnemu odboru, da pripravi ne ogibajoč se

nobenega sredstva — tozadevno akcijo in da se o na-daljnem postopanju sporazume s ostalimi vojnimi organi italijanskega delavstva. — Voditelj milanskih socialistov, poslanec Turati, se je tej resoluciji od-ločno protivil, češ, da je tudi v strogo socialističnem smislu generalna stavka v slučaju mobilizacije nedo-pustna. Ta Turatijeva izjava je izzvala burne pri-zore. „Vorwärts“ pa dvomi, da bi prišlo radi tega v milanski socialistični stranki do razkola.

Manevri v Bolgariji.

Sofija, 18. februarja.

„Agence Tel. Bulgare“ javlja: Vojni minister zahteva poseben kredit 5.000.000 frankov. Ta svota naj krije stroške velikih manevrov, ki se bodo vršili spomladi 1915 v raznih vojaških okrajih. Ti veliki manevri naj služijo v to, da se praktično preizkusijo nauki balkanske in sedanje vojne.

Bolgarija se resno pripravlja.

(Haag, 19. februarja.

Bolgarska vlada je bolgarskemu Rudečemu kri-žu dovolila podpore 200.000 frankov. Ob enem je sta-vila vlada v proračun na letnih 500.000 frankov za namene Rudečega križa. V francoskih vladnih krogih so mnenja, da se Bolgarija resno pripravlja na voj-sko. Vprašanje je le proti komu?

Albanci zavzeli Ochrida in Vranico.

Kodanj, 20. februarja.

Francoski listi poročajo iz Niša, da Albanci na celi srbsko-albanski meji prodirajo v srbsko ozemlje. Srbi so morali izprazniti mesti Ochrida in Vranica. V albanskih rokah se nahaja še več drugih važnej-ših krajev v Novi Srbiji. Poveljniki srbskih obmejnih čet zahtevajo nujnih ojačenj.

Amerika svari Japonsko.

Peking, 19. februarja.

Tukajšnji poslanik Združenih držav Severne Amerike je te dni izrazil s posebnim povdarkom žel-jo, da naj Japonska kmalu napravi konec napetosti med Japonsko in Kitajsko in sicer mirnim potom. V nasprotnem slučaju bi se ne moglo zabraniti kako poostrenje odnošajev med Združenimi državami in Japonsko. Japonci morajo v lastnem interesu poka-zati svetu, da ne gojijo nobenih želj po vojski. Po po-ročilih iz južne Kitajske naraščajo baje tamkaj ne-miri od dne do dne.

Izmenjava težkoranjenih vojnih ujetnikov.

Iz Berolina se dne 19. februarja poroča: Iz-menjava onih nemških in angleških vojnih ujetnikov, ki so bili v vojni težko ranjeni, t. j. taki, ki so izgu-bili roko, nogo ali kak drug del telesa in so za na-daljno bojevanje nesposobni, se je vršila dne 15. in dne 16. februarja ob nizozemski in belgijski meji. In Nemci, kakor tudi Angleži, ki so se vrnili v domovi-no, so izjavili, da se jim je v vojnem ujetništvu v so-vražni deželi dobro godilo in nimajo nobenega vzro-ka za pritožbe. Izmenjava težko ranjenih Francozov se še ni mogla izvršiti, ker se francoska vlada in ar-mažno poveljstvo vedno protivi izmenjavi. Francozi se bojijo, da bi Nemci, ki bi se vrnili s Francoskega, izdali, kako je sedaj razpoloženje v Franciji.

Raznoterosti.

Očetovska skrb papeža za sirote. Sv. Oče Be-nedikt XV. je poslal papeževemu državnemu tajniku kardinalu Gaspariju pismo, v katerem mu naroča, naj se zavzame za 500 sirot, ki so ob potresi v me-stu Avezzano zgubili svoje starše. Deklice bodo po naročilu sv. Očeta spravili v papeževo vilo Castel-gandolf, dečke pa v vilo severoameriškega duhovs-kega zavoda, v hišo katoliške propagande, kakor tu-di v hišo kneza Lancellotti v Frascati. Papež tako po očetovsko skrbi za uboge sirote, da je določil, da se naj otroci pozneje, ko si bodo izbrali svoje pokli-ce, v raznih zavodih in šolah primerno oskrbijo.

Sveto pismo o vojnih ujetnikih. V Sv. pismu se nahaja tudi zanimivo mesto o postopanju z vojni-mi ujetniki. V 4. knjigi kraljev 6. 21—23, se nahaja stavek: „Izraelski kralj je vprašal Elizeja, ko jih je (namreč sirske ujetnike v Samariji) videl: Ali jih naj ubijem, moj Oče? On (prerok) pa je rekel: Ne ubij jih! Zakaj nisi jih ujel z mečem in lokom, da jih u-biješ; marveč postavi pred nje kruh in vodo, da jedo in pijejo ter odidejo k svojemu gospodarju. Priredili so jim veliko pojedino, jedli so in pili in odpustil jih je in odšli so k svojemu gospodarju.“

Poznanjski nadškof dr. Likowski, ki je komaj začetkom vojske zasedel nadškofovsko stolico Poznanj-Gnezno, je dne 20. febr. umrl.

Vitez Bilinski, bivši skupni finančni minister, je bil v soboto dne 20. t. m. izvoljen za načelnika polj-skega državnozbornskega kluba. Mi smo to že v pet-kovi številki hoteli naznaniti čitateljem, a nam je dr-žavni pravdnik zopet prekrizal naše račune. Zato ve-lika bela lisa v zadnji številki!

* Nov madžarski knez. Cesar je povišal člana ogrske magnatske zbornice, grofa Ladislava Bathy-anya, za ogrskega kneza.

* Kako je Joffre na Francoskem poljuden. Ge-neralisimus Joffre je postal na Francoskem tako polju-den, da kličejo vse novorojene dečke Joffre, deklice pa Joffrette.

† Ernst Vergani. Na Dunaju je umrl posestnik lista „Deutsches Volksblatt“, Ernst Vergani. Igral je za časa Schönererja in Luegerja veliko vlogo.

O † dr. Janku Serneč. Z dne 15. februarja nam piše prof. Ant. Bezenšek iz Sofije: Po želji sorodni-kov g. med. dr. Janka Serneč sem se obrnil do upra-ve vojne bolnice v Čačku (Srbiji) za natančne infor-macije o njegovi usodi in sem sprejel danes sledeči od-govor, kateri bode zanimal tudi širje kroge nje-govih prijateljev in znancev, posebno na Slov. Sta-jerskem. Zato ga doslovno priobčujem (v prevodu iz srbskega): „Spoštovani gospod profesor! Vaš mnogo-spoštovani rojak g. dr. Janko Serneč je umrl dne 6. januarja 1915 (24. dec. 1914 po starem stilu) in je po-kopan na čačanskem pokopališču. Vaš mnogospoštova-ni gospod rojak je umrl na tifusu. Mnogospoštovani doktor je prišel v slabotnem stanju in tako je lahko podlegel težki bolezni. Čačak, 2. febr. 1915. Uprava čačanske rezervne vojne bolnice.“ Naj v miru počiva, izpolnišči svojo dolžnost! Prof. A. Bezenšek.

Profesor dr. Mum padel. Pri Jodlovi na sever-nem bojišču je dne 22. decembra 1914 padel dr. Aloj-zij Mum, profesor v Duhoču na severnem Češkem. Dr. Mum je bil naš štajerski rojak, doma iz Spodnje Polskave.

Odvetnik dr. Ant. Prus iz Konjice, ki je pred kratkim postal nadporočnik in služi na severnem bo-jšču, piše svojemu svaku prof. J. Zidanšku: Vele-cenjeni gospod stric! Sedimo zopet nekaj časa na var-nem. Grad, v katerem stanujemo, je last ogrskega mi-nistra za poljedelstvo. Preskrbljeni smo dobro. Upam, da ste tudi Vi čili in zdravi. Kaj je novega v Mari-boru? Rad bi se vrnil v blaženi Spod. Štajer, toda zdi se mi, da se ta želja še ne bo tako kmalu izpolni-la. Iskrene pozdrave vam in vsem znancem.

S srebrno zaslužno kolajno za hrabrost prve in druge vrste je bil odlikovan Slovenec Marko Štu-hec, frajtar 3. pijonirskega bataljona, doma od Sv. Tomaža pri Ormožu. Za njegove izvanredno junaške čine sta ga tudi pohvalila naš dvojvoda Friderik in prestolonaslednik Karol Franc Jožef. Prisrčno česti-tamo!

Matura srednješolskih prostovoljcev. Naučni minister je določil, da se gimnazijci 8. razreda rojeni v letih 1895 in 1896, ter realci 7. razreda in učiteljiš-čniki 4. letnika, ki so bili zbrani, lahko pripustijo k maturi. Iste ugodnosti so deležni tudi gimnazijci 8. ra-zreda, realci 7. razreda in učiteljiščniki 4. letnika u-čiteljišča rojeni l. 1897, ako hočejo prostovoljno vsto-piti v vojaško službo.

* Iz japonskega vojnega ujetništva je pisal mor-nar Vinko Deškovič, šibenški rojak, ki se nahaja z drugimi svojimi tovariši s krova naše križarke „Kai-serin Elisabeth“ v Himiji na Japonskem. Pismo je da-tirano z dne 26. decembra. Deškovič popisuje, kako dobro so praznovali avstrijski ujetniki božične prazni-ke. „Avstrijski državljani, ki prebivajo na Japons-kem, so priredili zbirko denarja in obleke ne le za av-strijske ujetnike na Japonskem, temveč tudi za one v Sibiriji, ki mnogo trpijo od mraza in zime. Na sveti večer je prispelo pet velikih zabojev in za vsakega iz-med nas — tu nas je 141 — je bilo obleke, sadja in slaščice dovolj. Japonska vlada nam je dala prirediti posebno fino večerjo iz riža, ribe, teletine in krompir-ja. Vsak je dobil tudi steklenico piva in slaščice. Po-sebno pa nas je razveselilo, da smo dobili vsak tudi 1 jen (= 2 K 42 v) v denarju, s katerim si bomo lahko nakupovali razne drobnosti. Po obdarovanju smo priredili predstavo, na katero smo povabili svoje in japonske častnike. — V obče se nam tu dobro godi. Ne zebe nas in gladu ne trpimo. Le to nam je nerod-no, da ne dobivamo niti vinarja plače in da smo prav brez denarja. Iz taborišča ne smemo; pravijo nam pa, da bo japonska vlada tudi to dovolila. Zjutraj v-stajamo ob 7. uri, ob 8. uri dobimo slahek čaj in lep kos belega kruha. Opoldne je obed, ki sestoji iz ene same jedi z dvojno porcijo kruha, popoldne ob 5. uri pa večerja (gulaš, ribe, polpete). K obedu in večerji dobivamo čaj brez sladkorja. Delati nam ni treba nič, le svoje perilo si moramo prati. Vsak teden enkrat do-bivamo vročo kopel. Vsi smo se že nekoliko zredili. Iz Kitajske nam dohajajo tupatam nemški listi, v ka-terih beremo z velikim zadoščenjem, da se naši ljubi Avstriji ne godi hudo.“

Napačna slika. Poroča se nam: V štev. 25 „Ilu-striranega Glasnika“ je pri imenu Franc Kovačec, pa-del na severnem bojišču, bila po pomoti napačna sli-ka. Pravo sliko prinese ena prihodnjih števil.

Možje, stari 43-50 let ne pridejo k naboru. „Pester Lloyd“ piše: Nabori mož, ki so stari 43—50 let in so torej že prekoračili starost, v kateri bi se bili podvrženi črnovojniški dolžnosti, se ne bodo vršili.

* Tatvina darov za vojake. Iz Slovenjgradca se poroča: Na tukajšnjem poštnem uradu se je zelo čud-no zdelo, da dobiva šivilja Benedikta Prevorčnik, že-

na ognjičarja, od svojega moža iz Galicije mnogo zavojev z perilom. Pri hišni preiskavi so našli celo skladišče volnenega perila, nakit v vrednosti 600 kron in 900 kron v gotovini. Nasproti orožniku je imenovana nastopila tako rabijatno, da jo je moral zvezano izročiti okrajnemu sodišču.

Goljufije na škodo armade. Posesnik mlinov v Nemškem Brodu na Češkem, neki Friderik Roth, je bil pred izjemnim sodiščem v Kutni gori radi goljufije in potvarjanja živil obsojen na 18 mesecev težke ječe in na denarno globo 5000 K. Roth je v moko, ki je bila namenjena za armado, podnešal snovi, ki so škodljive zdravju. Strokovnjaki so izjavili, da bi vojaški, ako bi zavživali kruh iz Rothove moke, dobili različne bolezni in postali sprejemljivi tudi za grižo in kolero. Trije soobtoženci so bili oproščeni. Najvišje sodišče je dne 20. februarja zavrlo Rothovo ničnostno pritožbo ter je razveljavilo oprostilno razsodbo Rothovih sokrivcev, kateri pridejo sedaj radi skrivde zopet v sodniško preiskavo.

*** Vsled male tiskovne pomote** je izgubila pamet Marija Kuzmanek v Kutni Gori na Češkem. Imela je v vojski tri sinove in moža. Vsak dan je iskala s strahom po časnikih med razglasih mrtvih in ranjenih svoje. 12. t. m. zagleda v poročilu tudi ime svojega sina: Franc Kramar. mrtve Vaclav Kuzmanek. . . . Misleča, da je mrtve njen sin Vaclav, zakriči in onesveščena pade na tla. Ko je prišel tri dni nato sin Vaclav domov na dopust kot ranjenec, je našel mater blazno. Vzrok tej nesreči pa je bila samo napačno postavljena vejica, ki bi morala stati pred „Vaclav“, ker mrtve je le Kramar.

Ženska garda. Iz Sobotišča na Ogrskem javlja: Veliki sodnik nemetujvarskega okraja na Ogrskem je uresničil eno svojih zelo praktičnih misli. — Na vojno so namreč odšli tudi vsi rečarji in okraj je ostal brez potrebne varnostne straže, kar so seveda skušali zlorabljati razni sumljivi ljudje. Da se to pa v bodoče prepreči, je sodnik ustanovil v vseh občinah svojega okraja, ki ne morejo plačati izdatkov za posebne stražnike, meščanske garde, pri katerih sodelujejo moški in ženske. Po noči imajo službo moški, po dnevu pa ženske srednje starosti. Pravijo, da nova garda izorno posluje in da so zadovoljni moški in ženske. Moškim se vsaj ni treba izgovarjati, ko prihajajo pozno domov, ženske pa tudi, ker tudi one morejo godrnjati, ko se opoldne vrnejo domov, pa jim moške še niso skuhal obede.

Monopol na čaj v Rusiji. Poljski listi pišejo: Na Ruskem razpravljajo sedaj najraznovrstnejše načrte, da bi se pomoglo državnim financam. Med drugimi predlogi se nahaja tudi predlog na uvedbo državnega monopola na čaj. Zamislil je ta načrt svetnik v finančnem ministrstvu Migulin, ki je izračunal, da bi ta monopol prinašal državi 244 milijonov rubljev na leto. Če se pomisli, da ima ruska država že sedaj od proclaje čaja 70 milijonov rubljev letnih dohodkov, potem je razumljivo, da se resno razpravlja o Migulinovem predlogu. Svetnik Migulin izjavlja, da bi se čaj čisto nič ne podražil z uvedbo državnega monopola, ker pomenja čaj za Ruse prav isto, kakor za nas kava. Načrt proučujejo sedaj v finančnem ministrstvu.

*** Piva ne bo več.** Državni zakonik priobčuje ministrsko naredbo, ki prepoveduje, začenši z 19. februarjem podelovanje ječmena v slad. Svrla te naredbe je, zagotoviti vse zaloge ječmea za izdelovanje kruha. Sladjarji in pivovarji morajo svoje zaloge ječmena nemudoma naznaniti politični oblasti in smejo v bodoče ost z njimi razpelagati le z izrečnim dovoljenjem deželne vlade. Kakor poročajo iz Berlina, je sklenil tudi nemški zvezni svet, da se mora uporaba slada v pivovarnah znatno omejiti.

Sladkor se ne podraži. C. kr. namestništvo nam piše: Zastopniki avstrijskih sladkornih čistilnic so oddali pred nekaterimi dnevi trgovskemu ministrstvu obvezno izjavo, da bodo dale avstrijske sladkorne čistilnice kupčijstvu in občinstvu potrebne množine sladkorja za uporabo do začetka nove dobe (1. 3. 1915) po neizpremenjenih, sedaj veljavnih cenah na razpolago. Po tej od sladkorne industrije prevzeti dolžnosti je do začetka nove kampanje zajamčena stalnost sladkorjevih cen.

*** Kako se konji oprostitjo od vojne službe.** C. k. štajersko namestništvo je domobranskemu ministrstvu radi oproščenja konj stavilo različne pogoje radi naborov, ki se vršijo letos pred naborno komisijo. Omenjeno ministrstvo je izjavilo da ne more privoliti v oproščenja konj onih podjetij, katera preskrbujejo dobavo za vojno upravo, državna in javna podjetja. Ako pa se vpokličje konji, za katere so posestniki dobili razvidne liste, oziralo bo se e. in kr. vojno ministrstvo na navedena podjetja in lastnike konj, kakor tudi na narodnogospodarske razmere, zlasti na koristi kmetijstva, seveda v koliko to dopušča vojaške razmere. Opozarjamo torej konjerejce, naj takoj vpošljejo svoje prošnje naravnost e. in k. vojnemu ministrstvu, ako dobijo za svoje konje razvidne liste. Svojim prošnjam naj priložijo tozadevna dokazila, s katerimi se naj brez vsakega dvoma dokaže potreba oproščenja njih konj. Priporočamo torej, da si konjereji poprej potrdijo te pripomočke in dokazila po e. k. okrajnem glavarstvu in se naj izrečno navedejo številke razvidnih listov. C. in k. vojno ministrstvo je naročilo, da se pri bodočem konjskem naboru ne dobijo razvidnih listov za kobile, ki so posebno dobre in priznane sposobne plemenjače. Dokaz o tem se mora doprinesti na ta način, da predložijo konjerejci, ko priženejo kobile pred komisijo, uradna potrdila državnih in okrožnih živinozdravnikov ali pa listine o pre-

movanju, oziroma izvlečke iz rodovnikov. Potrdil, po katerih naj bi se oprostili konji od vojaške službe, se dobi pri komisijah za spravljjanje poljskih pridelkov, podružnicah e. k. kmetijske družbe, osrednjem odboru e. k. kmetijske družbe ali pa pri predsedništvu e. k. konjerejske družbe.

Nabori konj leta 1915. C. kr. ministrstvo za domobranstvo je zaukazalo z ukazom z dne 31. dec. 1914 nove nabore konj in izdaja razvidnih listov za mobilizacijsko dobo in se je to javno razglasilo z namestniškim razglasom z dne 3. januarja 1915, potom vseh političnih okrajnih glavarstev. Vse, ki se za to zanimajo, opozarjamo, da so sledeči konji izvzeti od naborov: 1. za odpravo pošte neobhodno potrebni konji; 2. za dušne pastirje, zdravnike in živinozdravnike pri izvrševanju njihovega poklica na deželi neobhodno potrebni konji, vendar največ dva; 3. za policijsko in zdravniško svrhu, kakor tudi za požarne brambe neobhodno potrebni konji; 4. v zasebnih žrebnarah trajno uporabljeni plemenski žrebei in kobile; 5. licencirani zasebni žrebei; 6. konji, kateri se izključno in trajno uporabljajo pri dirkah; 7. tisti konji, ki se trajno uporabljajo v rudokopih pod zemljo; 8. konji, katerih se zaradi bolezni ali nevarnosti, da okužijo druge, ne more ali ne sme voditi iz hleva; 9. tisti konji, ki v letu nabora še niso dopolnili četrtega leta; 10. močno breje kobile, kakor tudi kobile, katerim se pripuščajo žrebeta, in sicer skozi šest tednov; 11. konji z napačkami, ki očitno povzročujejo trajno nesposobnost za vojne namene in sicer: z rusko kopito (koščen izrastek na kakem členu) in rak v kopitu, če so te hibe spojene z očitnim in trajnim šepanjem, nadalje slepost na obeh očesih, vrtoglavost, in močna najdušljivost; 12. pri enem izmed poprejšnjih naborov v istem nabornem okraju kot „popolnoma nesposobni“ označeni konji. Tozadevne zahteve se morajo takoj naznaniti pri politični oblasti.

Izorno ljudsko sredstvo zoper ozeblino. Dunajski profesor Pribram priobčuje v zdravniškem listu „Wiener klinische Wochenschrift“ spis, v katerem se kot izorno sredstvo zoper ozebljenje in ozeblino priporoča limanje nog z mizarskim limom. Kos platna se namaže na eni strani z debelo in vročo raztopnino mizarskega lima. Raztopnino se primeša, če je pri rokah, malo glicerina. Pomazano platno se položi še vročo na nogo in prste. Nato se potegne na nogo čevljev in tako se lahko tedne in tedne hodi, ne da bi bila hoja kaj ovirana. Zelo dobro upliva tole sredstvo tudi na že ozebljenih nogah. Vojak, ki je že ozebel, a še lahko hodi, si napravi limovo raztopnino in ovije cunj na nogo. Ta obveza varuje vojaka še pred zopetnim ozebljenjem. Ko se prvi ovoj odstrani, more se isti nadomestiti z drugim. Limov ovoj se najlože odstrani, ako se podrži ali umije nogo v vroči vodi. Profesor Pribram priporoča, naj bi zdravniki vzeli večje množine lima seboj na bojišče in naj bi se vojake natanko podučilo, kako jim je postopati z limanjem nog.

Maribor. Dijaško podporno društvo e. kr. gimnazije v Mariboru je imelo dne 8. t. m. svoj občni zbor za leto 1914. Predsednik g. ravnatelj dr. J. Tominšek se je v svojem otvoritvenem nagovoru posebno spominjal preblagega podpornika dijaštva, stolnega dekana dr. s. Mlakarja, ki ga je bila dne 15. aprila 1914 ugrabila neizprosna smrt. Dr. Tominšek je tudi sam poročal o delovanju in gmotnem stanju društva; mi se tu omejimo le na kratke posnetke iz njegovega poročila. S preteklim letom se je uvedel redni poslovnik, ki omogočuje pregled o delovanju in bo tvoril trdno ogrodje za zgodovino društva. Društvo je šlo enega častnega člana (Njega prevzvišenost, knezoškofa dr. M. Napotnika), 72 rednih članov (12 več nego lani), 260 podpornikov, skupaj 333 članov. Darovi so ali redni prispevki članov in nekaterih denarnih zavodov, ali izredna naklonila; izmed slednjih bodi omenjeno naklonilo g. dr. V. Kaca (200 K) ter g. namestniškega svetnika dr. A. Weiß pl. Schleußenburg (3 slavnostne obleke). Podpirali so se dijaki osobito s šolskimi knjigami. Knjižnica šteje 2252 knjig (337 več nego prejšnje leto), v začetku šolskega leta je bilo razdeljenih 1793 knjig, ostale pridejo v II. tečaju na vrsto; neobdarovan ni ostal nobeden prošnjik. Otroci beguncev iz Galicije, sprejeti kot slušatelji v gimnazijo, so bili vsi s knjigami popolnoma opremljeni. V nujni potrebi so dobivali dijaki tudi podpore v gotovini, v obliki prispevkov za hrano, za zdravila, za obleko i. dr. Dohodkov je šlo društvu 3382 K 13 v, izdatkov je imelo 962 K 62 v, tako da ostaja prebitek 2419 K 51 v. Pripomniti pa je, da društvo tudi posredno pridobiva dijakom podpore, s priporočili pri zdravnikih za brezplačno zdravljenje, s pozivi založnikom knjig za darila v prid društva, z osebnim uplivom na odlične osebnosti itd. K vojnemu posojilu je društvo prispevalo svoto 6700 K potom zadolžnice na vrednostne papirje, ki so shranjeni v depozitnem oddelku Avstro-ogrške banke na Dunaju. Glavnica društva znaša (vse v vrednostnih papirjih) 10.600 K, z omenjenim prebitkom vred znaša društveno premoženje 13.019 K 51 v; v tem letu je naraslo za 227 K 14 v. Vsa poročila je občni zbor vzel z odobrenjem na znanje. V novi odbor je bil na mesto umrlega stolnega dekana dr. Mlakarja soglasno izvoljen č. g. kanonik in nadzornik Josip Majcen. Ostali odborniki so bili z vsklikom zopet izvoljeni in sicer gg.: stolni prošt mons. Karl Hribovšek, dvorni svetnik dr. F. Vovšek, profesorji A. Fink, Ivan Kociper, dr. A. Medved, dr. J. Mühlbacher, dr. A. Pečovnik, K. Zahlbruckner. Načelnik je in ostane po

pravilih gimnazijski ravnatelj dr. Josip Tominšek. Ta je k sklepu izrekel srčno zahvalo vsem podpornikom, izrečno tudi požrtvovalnemu knjižničarju prof. Finku, in je s toplimi besedami pozival vse zbrane, naj ostanejo i v teh težkih časih društvu zvesti, naj pridobivajo novih članov in preskrbujejo podpor — kajti baš zdaj bo ubogi dijak še ubožnejši.

Maribor. V seji občinskega odbora dne 17. februarja se je sklenilo, da se v mestnem kopališču se naredi tudi velik kopalni basin. Mestno pokopališče v Pobrežju se je znatno povečalo in se je načrt za pokopališče odobril. Mestni zdravnik dr. Leonhard je v uradnem dopisu zahteval, da se pomnoži število javnih stranišč. Sklenilo se je zgraditi osem novih javnih stranišč. Za aprovizacijo mesta se bo nakupilo tudi rž, turšica in krompir; potrebni denar in sicer 180.000 K, bo posodila mestna šparksa. Pšenico in riž je mesto že nakupilo. Za špeharje bo mesto določilo cene, ki se bodo javno nabile. Neobhodno potrebno je, da pritegne pri določevanju cen občina tudi špeharje, kajti producent in konzument se morata sporazumeti.

Maribor. Dne 18. februarja se je na mariborski okrožni sodnji pred prizivnim senatom, kateremu je predsedoval višjesodni svetnik dr. Fraidl, vršila obravnava zoper odvetnika dr. H. Tuma iz Gorice in Alfreda Callini, črkostaveca in predsednika goriške bolniške blagajne, ki sta bila svoječasn v Mariboru obsojena in sicer po § 487 drž. k. z. dr. Tuma na 600 K, oziroma dva meseca ječe, Callini pa na en mesec težke ječe, ker sta očitata sodnikom v Gorici in v Trstu pristranost. Obtoženca sta proti obsodbi vložila priziv. Obtoženca nista bila pri prizivni obravnavi osebno navzoča; zastopal ju je odvetnik dr. Sernee. Povod tožbe je bila neka vloga, katero je napravil dr. Tuma na okrožno sodišče v Trstu v pravnem sporu med sedanjim načelnikom goriške bolniške blagajne in bivšim načelnikom Travanijem, in v kateri povdarja, da se sodnike druge instance ne more smatrati za nepristranske. Radi očitka pristranosti je več višjesodnih svetnikov vložilo zoper dr. H. Tuma, kakor tudi zoper Callinija tožbo. Za izvršitev tožbe je bila pooblaščen mariborska sodnja, ki je v prvi instanci izrekla zgoraj omenjeno sodbo. Po daljšem posvetovanju je prizivni senat prvo obsodbo popolnoma potrdil in sta bila obtoženca tudi obsojena v plačilo sodnih stroškov.

Maribor. Dne 15. t. m. se je poročil v stolnici želez. uradnik Ivan Wurzinger z gđc. Roza Petz. Poročal ju je dr. Anton Medved.

Pobrežje pri Mariboru. Okrožno sodišče v Mariboru je nad zapuščeno bivšega gostilničarja v Pobrežju Blaža Plevtschak proglasilo konkurz. Konkurni komisar je višjesodni svetnik dr. Vokaun, upravitelj konkurznega premoženja pa odvetnik dr. Falešchini.

Marenberg. Dekliška zveza naznanja, da se vrši občni zbor v nedeljo, dne 7. sušca, pri Sv. Janezu nad Marenbergom.

Vič. gg. duhovnikom, ki so si naročili nove brevije, uljudno naznanjamo, da se lavantinski proprij ravnokar tiska. Upamo, da bo potem knjigoveznica kmalu izgotovila svoje delo in bodo p. n. gg., če le mogoče, vsaj do Velike noči imeli nove brevije v rokah. Tiskarna sv. Cirila.

Zadnja poročila, došla v pondeljek, 22. febr.

Ruski napadi v Karpatih odbiti.

Dunaj. 21. februarja.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa:

Položaj na Poljskem in v Zahodni Galiciji je v obče nespremenjen. Včerajšnji dan je potekel nekoliko mirnejše.

V bojih na karpatski bojni črti od prelaza Dukla proti prelazu Vyskov je bilo zopet več ruskih napadov odbitih, pri čemur te imel sovražnik velike izgube, kajti izgubil je okrog 750 ujetnikov. Vojna podvzeta južno od reke Dnjestr se nadaljujejo.

V Bukovini vlada mir.

Japonska mobilizira.

London, 20. februarja.

Po poročilu „Daily Chronicle“ se vrše na Japonskem velike vojaške predpriprave. Vse vojne ladje so poklicali iz tujih voda, 20.000 mož je določenih za ukrepanje na 18 vojnih ladjah, okrog 35 oklopnih, in 35 vojnih ladij križari ob kitajski morski obali. Pod orožje sta poklicana dva letnika starejšega moštva in na polotoku Korea je proglašeno obsedno stanje.